

YIL BİTERKEN

Bir yılın bitmesi bizim açımızdan bir mücadele yılının sonlanması ve yeni bir mücadele yılına girmek ile eş anlamlıdır. Bütün bir yıl boyunca yürüttüğümüz faaliyetlerin muhasebesini yaparız. Kurduğumuz ilişkileri değerlendiririz. Koyduğumuz hedeflere hangi derecede ulaşmış olduğumuzu ölçeriz. Olumlu adımları değerlendiririz, eksikliklerimizi ve hatta yanlışlarımızı görmeye çalışır ayrıntılara gireriz. Bütün bu değerlendirmenin sonunda yeni yıl için hedeflerimizi ve çalışma programlarımızı netleştiririz.

KADRI EROL YOLDAŞ KOMÜNİST HAMLESİ'nin eski yılın Ekim ayında başlayıp, yeni yılın Ocak ayı sonuna kadar tariflenmiş olması bize ek olanaklar sunuyor. HAMLE süresince geçmiş yılın muhasebesini ve gelecek yılın planlamasını yapmak örgütlü ve kolektif çalışma anlayışı açısından bakıldığında parti örgütlerimiz ve yoldaşlarımız açısından değerlendirilmesi gereken bir dönem. Tarif ettiğimiz HAMLE zaten bu nitelikte bir değerlendirmeyi de farklı görevlerinin yanında içeriyor.

Faaliyetlerimizi değerlendirirken bunun ülkede, bölgede ve dünyadaki gelişmelerden kopuk olamayacağını biliyoruz. Ekonomik ve siyasal gelişmeler, sınıf düşmanının savaş planları, sınıfların karşılıklı yeralımında içinde bulunan durum ve sınıfın mücadele yeteneklerinin somut durumu gibi etmenler geçmiş yılı değerlendirmek ve yeni yılı planlamak açısından gözardı edilmeyecek olgulardır. Kendimizi bu öğelerin içinde, çalışma, hareket kabiliyeti, genişleme ve nitelik kazanma ölçütlerine göre değerlendiriyoruz.

Her yoldaşımıza parti örgütünde değerlendirmeye girmeden önce kendi adına bu tarz bir değerlendirme yapmasını ve gelecek yıl nasıl daha etkin, faydalı ve verimli bir çalışma yürütebileceğinin muhasebesini yapmasını öneriyoruz. Umarız, bu değerlendirmeyi gerçekleştirmeyen yoldaşlarımız kendilerinde bir eksiklik hissederek ve bu tür yıllık değerlendirmeleri alışkanlık haline getirirler. Bu bilinç ile yeni yıla umutla bakıyoruz.

Yerel Seçimler Öncesi Dönem, Yığınlar İçinde Etkinliği Artırma Dönemidir

MHP destekli AKP-SARAY Rejimi siyasi ve ekonomik alanda yaşadığı sıkışmışlığın içinden çıkmak için Yerel Seçim kampanyasını erken başlatarak kullanıyor. Seçim kampanyasının içeriği ağırlıklı milliyetçi ve ırkçı söylemlerden oluşuyor. Ülkenin Suriye ve Fıratın Doğusu dışında başka sorunu yokmuş gibi davranılıyor. Aslında sorunlar içeride. Ekonomi krizde ve daha da derin bir krizin arifesinde. Siyaseten ekonomik krizin etkileri gizlenmeye çalışılsa dahi bu artık mümkün olmuyor.

Türkiye, belki de tarihinin küçük, dağınık ama en yoğun işçi grevleri ve direnişlerine sahne oluyor. İşyerleri, mağaza zincirleri, fabrikalar kapanıyor, konordato ve iflaslar yaygınlaşıyor. Üretime ve hizmete devam edenler ise vardiya sayılarını, personel mevcutlarını ve üretim yoğunluğunu düşürerek çalışmaya devam ediyorlar. İthalat-ihracat dengesi ülkenin aleyhine kötüleşmeye devam ediyor. Artık mercimek, kuru fasulye, nohut, pirinç, buğday, patates, soğan gibi temel besin maddeleri ithal edilir duruma geldi. Dolayısıyla dövize endeksli olan satın alma maliyetleri de yükselmeye başladı. Bu ülke hayvancılık için saman ithal eder duruma geldi.

Bütün bu olumsuz gelişmelerin ve seçim ekonomisi ile gizlenen sorunların işçi, emekçi ve yoksullara olan yansıması önümüzdeki aylarda daha hissedilir olacak. Asıl sorunlar ise 31 Mart seçim tarihinden sonra günlük yaşama yansıyacak. MHP destekli AKP-SARAY Rejimi, seçimlerden galip olarak çıkarak, böyle bir siyasi başarının etkisiyle özellikle uluslararası finans piyasalarında Türkiye'nin sıkışmışlıktan çıkacağını ve yabancı sermaye akışı ile yatırımlarının artacağını hesaplıyor. Yani ekonomik krizi aşmak için yerel seçimleri belirleyici önemde görüyor.

Bu durumda devrimci muhalefet tam tersini yapmalı. İşçi emekçi ve yoksul yığınlar içinde MHP destekli AKP-SARAY Rejiminin özünde ekonomik ve siyasal olarak iflas ettiğini anlatmalı, yığınların öz örgütlenmelerini teşvik etmelidir. MHP ve AKP'nin işçi, emekçi ve yoksul yığınları siyaseten etkilemek için milliyetçi ve ırkçı söylemler eşliğinde savaş propagandaları geliştiriyor. "Milli birlik ve beraberlik ruhu" adı altında ekonomik ve siyasal sorunların üstünü örterek yığınları etkilemeye çalışıyor. Bizler ise yığınlara gerçekleri açıklamalıyız. "Fıratın Doğusu" operasyonlarının Kürt halkının özgürlüğüne kasteden bir imha girişimi olduğu, Suriye'de savaş politikalarının emperyalist yayılma ve işgal hedefli olduğunu, Türkiye'nin gözünün Suriye ve Irak'ın zengin yeraltı kaynaklarında olduğunu açıklamalıyız. Kapanan, direnen, zorda olan işyerlerinde işçi ve emekçilerin yanında ve içinde olmalıyız, direnişlerine güç katmalıyız. Semt ve mahallelerde işçi, emekçi ve yoksulların mücadelesini ve dayanışmasını örgütlemeliyiz. TKP Merkez Komitesi, parti örgüt ve kadrolarını işyerlerinde ve yerleşim bölgelerinde bu alanda çalışmalarını güçlendirmeye çalışıyor.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
6 Aralık 2018

III. Kadri Erol Komünist Hamlesi

10 Ekim 2018 - 29 Ocak 2019

Değerli Yoldaşlar!

Ekim ve Kasım aylarında III. Hamlemizin ilk 51 gününde TKP Program taslağı konusunda hareketli ve yoğun tartışmalar yaşandı. Program Komisyonu'muza da oldukça fazla yazılı katkı, eleştiri ve öneri geldi. 10 Ekim ile 30 Kasım tarihleri arasında gelen raporlar ve katkılar değerlendirilerek program taslağı revize edilecek ve Aralık ayı itibarıyla yeni bir revizyon olarak güncellenecektir. Program taslağının güncellenen hali partimizin web sitesinde Aralık ayı içinde yayınlanacaktır. III. Hamlemizin kalan iki aylık döneminde taslağın bu hali üzerinden tartışma ve katkılar devam edecektir.

Biz bu ara değerlendirmemizde parti örgütleri ve kadrolarımızdan gelen katkı ve önerileri ele alacak, konuları açmaya çalışacağız.

Ağırlıkla üzerinde durulan konular şunlardır;

Devrimci Halk Savaşı / Devrimci Halk Ayaklanması

Program taslağının 28. sayfa 3. paragrafındaki "**Devrimci Halk Savaşı**" kavramı "**Devrimci Halk Ayaklanması**" olarak değiştirilmiştir. Bu konuda gelen düzeltme önerisi "... kırdan kente bir gerilla mücadelesinin terminolojisi olarak kullanılan 'Devrimci Halk Savaşı' nitelemesinin, Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısı ve devrimci mücadelenin niteliği göz önüne alınarak yanlış anlaşılabileneğinden yola çıkılarak, terminolojiye farklı anlam yüklenmemesi ve gereksiz tartışmalara meydan vermemek adına 'Devrimci Halk Ayaklanması' olarak nitelenmesi ve devrimin ana gücünün işçi sınıfı olduğunun bu şekliyle daha da net olacağı dikkate alınarak ülke çapında işçi sınıfının öncülüğünde bir ayaklanmayı ifade edeceği vurgulanır..." biçiminde Program Komisyonu'na ulaştırılmıştır.

Devrimci Halk Cephesi

Program Taslağı'nın 19. sayfasında, "**Siyasal İktidar**" başlığı altında şu tanımlama yapılmaktadır:

"Sosyalizmde siyasal iktidar Proletarya Diktatörlüğüdür. Proletarya Diktatörlüğünün inşası ve üretim araçlarının toplumsallaşması koşullarında, iktidarın nüveleri üretim birimlerinden, fabrikalardan başlamak üzere, toplumun tüm alanlarında oluşturulur. Yerleşim birimleri, mahalleler, semtler, ilçeler, iller, bölgeler ve eyaletler, işçi sınıfının yönetim meclisleri vasıtasıyla yapılandırılacaktır. İşçi sınıfı, bağlaşıkları ile birlikte **Türkiye Komünist Partisi** öncülüğünde oluşacak Devrimci Halk Cephesi ile yönetimi yürütecektir. **Devrimci Halk Cephesi** içinde farklı toplumsal ve siyasal yapılanmalar temsil edilebilecek, Meclislerin oluşum koşulları oluşturduğunda seçim esasına göre gerçekleştirile-

cektir. Devrimci Halk Cephesi, Türkiye Komünist Partisi ile birlikte sosyalist bir toplum kurmayı kabul eden tüm emekçi ve devrimci partilerin, sendikaların gençlik, kadın, çevre örgütleri ve toplumsal inisiyatiflerin iktidara geçmiş örgütlü birleşik gücüdür.

Merkezi iktidar, devrimin en büyük kazanımı ve sosyalizmin kurulmasını mümkün kılan unsurdur. Ancak, işçi sınıfı ve Komünist Partisi, toplumda sosyalizme ait mevziler yaratmak ve geliştirmek zorundadır. Bu çerçevede yerel işçi konseyleri ve emekçi meclisleri, emekçi sınıfların meslek ve kitle örgütleri, kültürel organizasyonlar, sosyalizmi savunan ve gücünü doğrudan halkın inisiyatifinden alan tüm hareketler bu tarzda, proletarya iktidarının birer mevzisi olarak değerlendirilecek ve güçlendirilecektir. "

Tartışma ve katkılarda Devrimci Halk Cephesi'nin tam olarak anlaşamadığı görülmüştür. Bu Cephe, burjuva diktatörlüğü döneminde oluşacak Cephe'nin adı değildir. Burjuva diktatörlüğü döneminde devrimci güçler tarafından oluşturulması ön görülen ve önerilen Cephe'nin adı "Devrim Cephesi"dir. "Devrimci Halk Cephesi" ise devrim gerçekleşikten sonra, Proletarya Diktatörlüğü sürecinde oluşacak Meclis'in bileşimsel niteliğini ifade eder. Proletarya iktidarının adı Devrimci Halk Cephesi İktidarıdır.

Kemalist Devrimci Demokratlar

Bu kavramın kullanılmasına itiraz eden yoldaşlar olmuştur. Raporlarında ve belirttikleri görüşlerde de genel "Kemalist" kavramından yola çıkmışlardır. Bu nedenle konuyu biraz daha açmak istiyoruz.

Taslak'ta sözü edilen Kemalist Devrimci Demokrat'lar, Mustafa Kemal'i ulusal bağımsızlıkçı, ulusal kurtuluşçu, kamucu, laik ve hatta devrimci olarak kabul eden ve Mustafa Kemal'in İngiliz emperyalizmi ile girdiği ilişkileri eleştiren, Mustafa Kemal'in 1921'den sonra izlediği yolu reddeden kesimlerdir. Bu kesimlerin kendilerini halen neden "Kemalist" olarak nitelediklerini veya öyle nitelemekten ona uygun düşünce ve davranış biçimi göstermelerini yargılamak bize düşmez. CHP tabanında ve orta kademelerinde çok olmayan bir kesimi oluşturmakla birlikte esasen Parti-Cephe geleneğinin devamcılarının bir kısmında bu düşünce gizli veya açık olarak mevcuttur. Dev-Yol ardılı örgütlenmelerin bir kısmında ve hatta Dev-Sol devamcılarının bir kesiminde bu izi net olarak izlemek mümkündür.

Bunun yanı sıra Şefik Hüsnü, Kıvılcımlı, Mihri Belli ve Boran geleneğinden gelenlerde de bu özellikler politik ideolojik olarak mevcuttur. SİP/"TKP", TKH, "TKP"-1920 ve yeni TİP bu çizginin farklı örgütlenmeleridir. Buna TKP'nin geçmişteki Şefik Hüsnü çizgisindeki Kemalist kanadı da diyebiliriz. Burada acı olan özellikle bu çizginin 1924 Anayasası ve o temelde oluşan Cumhuriyet'i bir kazanım olarak görme zaafıdır. Bu anlamda Parti-Cephe geleneğinden gelenlerin ideolojik olarak gerisinde kalmaktadırlar.

III. Kadri Erol Komünist Hamlesi

10 Ekim 2018 - 29 Ocak 2019

Tüm bu farklılıklarına rağmen bu güçler siyasal bağlaşıklık olarak devrim sürecine kazanılmak zorundadır ve düşüncelerinin süreci içinde ikna yoluyla dönüştürülmesi hedeflenmelidir.

Devrimci Demokrat Aleviler

Program tartışmasına katılan kimi yoldaşlarımız Alevi halkın sorunlarına ve çözümlerine daha fazla yer ayrılması gerektiği görüşünü savunurken kimi yoldaşlarımız ise Alevi halkının uğradıkları eşitsizlik uygulamalarına ve haklarının gasp edilmesine vurgu yapmakla birlikte "Alevi Devrimci Demokratik Hareketi" kavramının kullanılmasının karşılığının olmadığını savunmuşlardır. Neden olarak da komünistlerin, kendilerini marksist saymakla beraber düşünce temellerinin arka planında metafizik görüşler olduğunu vurgulamışlardır.

Türkiye nüfusu içinde neredeyse yüzde yirmi beş oranıyla ciddi bir nicelik kapsayan Alevi inanç ve kültürüne bağlı halkımızın niteliksel olarak da dikkatle değerlendirilmesi gerekmektedir. Alevi halkımız hem demokratik mücadele sürecinde önemli bir rol oynayacak ve kendi öz sorunlarının çözümü konusunda örgütlenecektir, hem de Sosyalizm'de Alevi toplumu kapitalizmden farklı olarak baskı altında tutulmayacak, inanç özgürlüğüne saygı gereği anayasal olarak inanç ve kültürünü icra edebilecektir. Alevi toplumunun Sosyalizm'in kuruluş sürecine entegre edilmesi ve eşit haklı bir bileşen olarak Demokratik Halk Cephesi içinde temsil edilmesi Alevi toplumunu Sosyalizm idelerine daha da yakınlaştıracaktır.

Onun ötesinde, program taslağında yazılan görevlerin ötesinde Alevi inanç ve kültürünü sahip çıkmak, Alevilerin doğal hak ve isteklerinin ötesinde içeriksel olarak savunmak komünistlerin görevi değildir ve olamaz. Bu yapılsa Marksist-Leninist bilim ile çelişkiye düşülmüş olunur.

Anti-Kapitalist Müslümanlar

Benzer bir şekilde, kendilerini Anti-Kapitalist ve Devrimci Müslümanlar olarak adlandıran çevreler ile ilgili program taslağında neden yer ayrıldığı ve de Devrimci Halk Cephesi içinde neden bu çevrelere de yer verildiği sorgulanmıştır.

Türkiye halkları ezici oranda kendilerini Müslüman dinine bağlı olarak nitelemektedir. Teorik-ideolojik alanda, özellikle felsefi olarak hangi dine bağlı olursa olsun, bireylerin metafizik düşünceyi kabul ettiklerini, Marksistlerin ise materyalist oldukları saptamasını yapabiliriz. Bu olgulara yaklaşmak ve değerlendirmekte önemli bir farklılıktır. Ne ki, toplumsal eşitsizlikler ve haksızlıklar konusunda dini hassasiyetleri olan bireyler de en az bu hassasiyetleri olmayanlar kadar etkilenmektedirler. Ve egemen sınıflar bu bireylerin dini hassasiyetlerini, onları sınıf savaşımından uzak tutmak ve dinin telkin ettiği "kadere" boyun eğmeleri konusunda kötüye kullanılmaktadırlar. Bu kitleyi burjuva partilerin etkisinden kurtarmanın ve devrim mücadelesinin özneleri durumuna getirmenin yolu onlarla diyalog içinde bulunmak, yetmez birlikte mücadele etmekle mümkün olacaktır.

Bu nedenlerle anti-kapitalist ve devrimci Müslüman ve diğer dini inançlardan kitleler ile ilgili partimizin net bir yaklaşımı olmak zorundadır. Parti Program Komisyonu bu anlayış temelinde taslakta yazılı olan yaklaşımı geliştirmiştir.

Kürt Özgürlük Hareketi

Kürt Ulusal Sorunu'nun çözümü konusunda Program Taslağındaki görüşlere ilişkin hiç bir yoldaşımızın itirazı yoktur. Tam

tersine bu konu ile ilgili destekleyici, memnuniyet dile getiren görüşler iletilmiştir. Sadece Kürt Özgürlük Hareketi'nin niteliği ile ilgili kimi görüşler ve katkılar yapılmıştır. Kürt Özgürlük Hareketi'nin ne derece Marksist-Leninist olduğu ve hangi düzeyde işçi sınıfının bilimi çerçevesinde bir Sosyalizm anlayışı içinde olduğu sorgulanmıştır. Bunlar haklı düşüncelerdir. Onun için bu konuya biraz açıklık getirmek istiyoruz.

Kürt Özgürlük Hareketi'nin siyasi örgütü PKK, Sovyetler Birliği ve Dünya Sosyalist Sistemi'nde yaşanan karşı-devrim sonrasında, 1991 senesinden itibaren Marksist-Leninist teori, ideoloji ve dolayısıyla örgüt yapısı ile arasına mesafe koymuştur. Bu konuda Abdullah Öcalan'ın oldukça çok sayıda konuşmaları ve yazıları mevcuttur. PKK, bu süreçten önce ayrılma hedefi ile de arasına mesafe koyarak, birlikte yaşam, "Özgür ve Özerk Kürdistan", ve buna bağlı olarak da dört parçadaki Kürtlerin "Ulusal Birliği" düşüncesini ve "Demokratik Konfederalizm"i savunmaya başlamıştır. Bu gelişmeleri Marksist-Leninist açıdan doğru bulmakla birlikte saygı duyuyoruz.

Daha önceleri "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi" olarak anılan hareketin nitelemesi bu nedenle "Kürt Özgürlük Hareketi" olarak değiştirilmiştir. PKK'nin silahlı mücadele stratejisinin niteliğinde de bu anlamda değişiklikler olmuştur. Abdullah Öcalan bu gerçeği "Meşru Savunma Üzerine" başlıklı kitabında şu cümlelerle ifade etmektedir:

"Halk savunma güçlerini devlet karşıtı veya alternatifi bir kuvvet olmaktan ziyade, devletin sağlamadığı, yetersiz kaldığı, hatta nedeni olduğu temel güvenlik ihtiyacını karşılama güçleri olarak değerlendirmek daha doğrudur.

Halk savunma birlikleri klasik gerilla veya ulusal kurtuluş ordusu değildir. Halk kurtuluş gerillası veya ulusal kurtuluş ordusu ağırlıklı olarak iktidar ve devlet hedeflidir. İktidar sorununu çözmek isterler. Halk savunma birliklerinin özel bir devlet ve iktidar hedefi - objektif zorunluluklar dışında- olamaz. Esas görevleri halkın yasal, anayasal haklarının çiğnenmesi doğduğunda ve yargı görevini yapmadığında korumaya çalışmak, demokratikleşme çabalarına güvence olmak, saldırılar karşısında direnmesine öncülük etmek, kültürel ve çevresel varlığını korumak gibi özetlenebilir."

Son tahlilde PKK bugün ideolojik ve politik olarak kendisini 90'lı yılların başında Laclau, Muff ve Buchkin gibi yazarların geliştirdiği, kendisini, "Radikal Demokrasi" olarak ifade eden bir çeşit burjuva demokrasisi sınırları içinde tarif etmektedir, burjuva devlet aygıtını yıkmak gibi bir hedefi içermemekte, onu dönüştürmeyi içermektedir ve Marksist-Leninist bilimin ön gördüğü Sosyalizm anlayışından farklı bir "Demokratik Sosyalizm", "Demokratik Modernizm" savunulmaktadır.

Bu olgular gerçektir, ancak Türkiye İşçi Sınıfını Devrimci Hareketi'nin, Kürt Özgürlük Hareketi ile birleşik mücadelesinin önünde bir engel değildir. Tam tersine, Kürt Ulusal Sorunu'nun adil-demokratik-barışçıl çözümünü ve Türkiye'de Sosyalizmin yolunu açacak anti-empyalist, anti-kapitalist ve anti-oligarşik bir Demokratik Halk Devrimi sürecinde temel bağlaşıklıkta.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi Sekreterliği

3 Aralık 2018

Suriye ve Rojava Üzerine

o Rıza DİCLE

Suriye ve Batı Kürdistan (Rojava) üzerine çok yazılıp çizildi ve her gün de yazılmaya devam ediliyor. Gelişmeler kritik bir eşikte. Bir yandan özgürlük mücadelesi veren Kürt halkının kazanımları, diğer yandan ise başta Türkiye olmak üzere, inkarcı ve sömürgeci güçlerin bu kazanımları yok etme stratejisi yürüyor. Özünde çok net olması gereken saflaşmada olağan dışı bir durum söz konusu. ABD Emperyalizmi bölgedeki stratejik yaklaşımı ve NATO ile kapitalist-emperyalist kampta yaşanan iç çelişiklerden dolayı bu savaşta Kürt Özgürlük Hareketi'nin yanındaymış gibi gözüküyor. Bu da konuyu karmaşık hale getiriyor.

“Yanımdaymış gibi gözüküyor” saptamasını yapmamız, ilkesel nedenlerden ve doğası gereği emperyalist bir gücün, ulusal kurtuluş ve özgürlük mücadelesi veren bir ulusun yanında duramayacak olmasından kaynaklıdır. ABD'nin bölgedeki çıkarları bugün böyle bir tutum almayı gerektirdiği için bu tavrı sergiliyor ve bu bir anda değişebilecek bir olgu. Değilse, bir amacı olabilir. Irak'ta gerçekleştirildiği gibi kendisine bağlı uydurulan bir ülke veya bölge yaratma amacı.

Kürt Özgürlük Hareketi ise kuşkusuz ki girdiği ilişkilerin farkında ve bilincindedir. Suriye devletinin savaştan önce on yıllarca sene Kürt ulusunu tanıma ve eşit haklar sağlama konusundaki olumsuz politikaları, Türkiye ile Rusya'nın düşürülen savaş uçaklarından sonra yaşanan yaklaşık iki yıllık gerginlikten sonra aralarındaki buzları eritme politikaları, kazanımlarını korumak için Kürt Özgürlük Hareketi ve Suriye Demokratik Güçleri'ni ABD ile askeri stratejik bir iş birliğine yöneltti. Bu taktik hamle yapılmıştı Suriye Demokratik Güçleri'nin onarılmaz stratejik kayıpları olması söz konusu olacaktır.

Rusya, Türkiye ile gerginlik yaşadığı dönemde Suriye Demokratik Güçleri ve Rojava Yönetimi ile sıcak ilişkiler içindeydi. Ne zaman ki Türkiye ile ilişkilerde özellikle 15 Temmuz 2016 darbesinden sonra tekrar yumuşama oldu, Rusya kendisi ve dünya dengeleri açısından daha stratejik olan Türkiye ilişkilerine ağırlık vermeye başladı ve Suriye Demokratik Güçleri ile işbirliği görevini yeni bir sayfa açılması amacıyla Suriye devletine devretti. Suriye devleti ile Suriye Demokratik Güçleri arasında o dönemde yaşanan uzlaşmaz gibi görünen sorunlardan dolayı da Rojava Yönetimi ve Suriye Demokratik Güçleri neredeyse tüm kazanımlarını kaybetme tehlikesi ile karşı karşıya kaldılar. Bu da onları o dönemdeki dengeleri gözeterek ABD ile iş birliğine yöneltti.

***

Buraya kadar yazdıklarımız yaşanan gelişmelerin objektif aktarımından ibaret. Bizim kimseye ne yapması gerektiği konusunda telkinde bulunmamız mümkün değildir. Ayrıca da bu hak bizzat olayı sıcak olarak yaşayan tarafların hakkı ve aklımızdır. Tabii ki bu gelişmeler özellikle Türkiye'deki ulusal “sol”cularımız arasında “Kürtler ABD'nin kuklası ve emperyalist işbirlikçisi oldular” yayınlarını yaygınlaştırdı. Biz ise konuya farklı açıdan bakıyoruz.

Temel görüşümüz şöyle; sömürgeci ve emperyalist bir güç ile stratejik işbirliğine girilerek kuşkusuz ki ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi verilemez. Ancak girilen bu ilişki konjonktürün dayattığı stratejik gibi gözükse dahi özünde politik ve taktik bir ilişkidir. Mücadelenin belirli dönemlerinde bu tür ilişkiler ve geçici uzlaşmalar mümkün olabilir. Dünya sınıf hareketinin mücadele tarihi de benzer ilişki ve anlaşmaları içermektedir. Burada sadece I.Dünya Savaşı'nı bitirmek için genç Sovyet Rusya'nın girmek durumunda kaldığı Brest-Litovsk Anlaşmasını örnek olarak vermek yeterlidir. O dönemde Lenin'in bu anlaşmanın imzalanması ısrarlarına rağmen, çok keskin devrimci gözükken Troçki itiraz etmiş ve imzalamamış, sonuçta çözümü Lenin sağlamıştır. Bizde de çok keskin solcu ve devrimci gibi gözükken unsurların yaklaşımı Troçki'nin yaklaşımlarına benzemektedir.

Türkiye, Kürtlerin kazanımlarını bahane ederek “sınırlarımızda

terör koridoruna izin veremeyiz” diyerek Suriye'yi ve Batı Kürdistan'ı işgal ediyor. Hem Suriye Demokratik Güçleri ile mücadele ediyor ama aynı zamanda Suriye'yi adım adım işgal etme pratiğini uyguluyor. Buna engel olunması gerekmektedir. Eğer Türkiye sınırlarını garanti altına almak istiyorsa kendi sınırlarını “koruma” konusunda askeri önlemlerini artırabilir. Bunu yapıyor da. Suriye ve Rojava sınırı boyunca 3 metre yüksekliğinde bir utanç duvarı inşa ediyor. Ancak Türkiye'nin amacı bu değil. Türkiye, Suriye ve Irak'ta işgal yoluyla topraklarını genişletmek, Kürt ulusunun tüm kazanımlarını yok etmek, değilse kendisine tabi kılmak koşuluyla “yaşatmak” ve Musul Kerkük üzerinden Basra Körfezine inmekti. Bunun bir yolu olarak gerek Güney Kürdistan ve gerekse Batı Kürdistan'da kendi denetiminde ve kendiyile işbirliği içinde birer yapının oluşmasıdır.

Türkiye, Kürtler kendisine biat ettikçe işbirliği ve “dostluk”ta bir beis görmemektedir. Bir yandan savaş naraları atarken, diğer yandan gizliden gizliye diplomatik kanalların da işlediği aşıkardır. Dolayısıyla Kürt Özgürlük Hareketi'nin işi ve mücadelesi kolay değildir. Masa başında kalem sallayan bir takım ulusal “sol”cuların suçlamalarını da kesinlikle hakketmemektedir. Öncelikle Kürt ulusunun tanınması ve Kürt halkının eşit haklı bir halk olarak tarih sahnesinde yerini alma mücadelesi vermektedir. Bu mücadelenin ne derece ilerici, devrimci ve sosyalist bir toplumsal gelişmeye yöneleceği ise Kürt Özgürlük Hareketi içindeki sosyalist ve komünistler ile bölgede faaliyet yürüten diğer komünistlerin etkinliğine bağlı olacaktır.

***

Kürt Özgürlük Hareketi, tarihinin başlangıcından itibaren her aşamasında ezber bozan girişimlerle mücadelesini bir ileri aşamaya yükseltme yeteneğine sahip olduğunu defalarca ispat etmiş bir harekettir. Farklı mücadele yöntemlerini birlikte kullanma becerisi göstermektedir. Bir yanda fedai eylemleri yaparken, diğer yanda diplomasi yürütmüştür. Bir yanda gerilla savaşını yükseltirken, diğer yanda kitle çalışmasını ihmal etmemiş ve milyonların desteğini sağlamıştır. Bunların sonucunda da önce siyasi ittifaklar yaparak SHP listelerinden, sonra bağımsız adaylar üzerinden ve en sonunda da Türkiye sosyalist hareketinin belirli kesimleri ile birlikte önce Kongre sonra seçim ve müzakere partisi oluşturarak TBMM'nde vekilleri ile yerini almıştır. Benzer bir şekilde ve sadece kendi gücüne dayanaak Türkiye'nin hemen hemen tüm Kürt illerinde, Kuzey Kürdistan'da 110'dan fazla Belediye Başkanlığı kazanmıştır. Bunlar küçümsenecek başarılar değildir.

Kürt Özgürlük Hareketi'nin kadının özgürleşmesi mücadelesinde geliştirdiği ve ulaştığı çizgi dünyada eşî benzeri az bulunan bir başarıdır. Feodal ilişkilerin ve dinsel hassasiyetlerin çok yüksek olduğu ve derin izler yarattığı bir toplumda bu başarıyı elde etmek devrimci hareketin uluslararası değerlerine yapılan kalıcı ve örnek bir katkıdır.

Bugün Rojava Kürdistanı'nda sıcak gelişmelerin içinde olmanın, Kobani gerçeğini yaşamadan, Afrin, Cerablus, Menbiç deneylerini incelemeyen, Rakka gerçeğinden bir haber olarak masa başlarında üretilen eleştirilerin yaşamda karşılığı yoktur. Hatalar yapılmıyor mu? Yapılıyor. Ancak yapılan hatalardan da örgütlü bir sonuç çıkarılarak onların tekrarlamaması için ve yürütülen mücadelenin hatalardan arındırılarak daha ileriye taşınması için de tüm örgütü, hareketi hatta destekleyen çevreleri de kapsayan demokratik merkezîyetçi süreçler yaşanıyor. Bu denli genişlemiş bir harekette bu ilkelerin uygulanması da selamlanması gereken ayrı bir başarıdır.

Güncel gelişmeleri bir bütünsellik içinde değerlendirmek gerekmektedir. İdeolojik ve politik olarak her konuda bire bir aynı yaklaşım içinde olmayabilirsiniz, ancak ulusal sorunun çözülmesi ile barış, demokrasi, bağımsızlık, özgürlük ve toplumsal ilerleme başlıklarında asgari değil azami müştereklerde birleşildiği de gerçeği bir şekilde tespit edilmelidir.